

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212205235
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2212205235.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: IMMOBILIARE JJB, s.r.o., so sídlom Kátovská 49, Holíč, IČO: 36 264 831, zast.: Mgr. Tomáš Kováč, advokát, so sídlom Mýtna 42, Bratislava, proti žalovaným: 1/ U. J., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, U. Q. K., 2/ S. J., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, U. Q. K., 3/ X. U., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, U. Q. K., 4/ mal. J. J., nar. XX.XX.XXXX, R. J. XXX, zast. zákonným zástupcom (matkou) J. J., R. J. XXX, zast.: Advokátska kancelária Machová s.r.o., so sídlom Sasinkova 886/16, Skalica, 5/ mal. X. J., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, U. Q. K., zast. zákonným zástupcom (otcom) žalovaným 1/, 6/ Q. J., nar. XX.XX.XXXX, J. XX, U. Q. K., zast. zákonným zástupcom (otcom) žalovaným 1/, o žalobe na vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného 4/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 7. septembra 2020, č.k. 11C/22/2012-378, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. m e n í tak, že žalobu voči žalovanému 4/ z a m i e t a .

II. Žalovaný 4/ má proti žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovaným 1/, 4/, 5/ a 6/ uložil, aby do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku vypratali nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v obci J., zapísané v katastri nehnuteľností, vedeným Okresným úradom Dunajská Streda, Katastrálny odbor, na LV č. XX, pre okres Dunajská Streda, obec J. a katastrálne územie J., a to: pozemky parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape: parc. č. 77 - záhrady o výmere 1290 m², parc. č. 80/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2126 m², parc. č. 80/2 - záhrady o výmere 4500 m², parc. č. 80/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², parc. č. 80/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 429 m², parc. č. 80/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m² a stavby: rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku parc. č. 80/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², garáž so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. č. 80/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 429 m² a hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. č. 80/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m². O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovaným 1/ až 6/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 116 a § 126 Občianskeho zákonníka, keď mal preukázané, že žalobca ako vlastník predmetných nehnuteľností preukázal svoju aktívnu legitimitáciu a danosť nároku na ochranu jeho vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, ktoré nadobudol v dobrovoľnej dražbe, pričom v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by platnosť tejto dobrovoľnej dražby z akýchkoľvek dôvodov nenastala - platnosť dražby síce bola napadnutá na súde, avšak neúspešne. Žalovaný 1/ zároveň nepreukázal, že aktuálne má právny titul na užívanie

predmetných nehnuteľností, ktoré doposiaľ užíva bez súhlasu ich vlastníka - žalobcu. Žaloba na vypratanie nehnuteľnosti je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva žalobcu a skutočnosť, že žalovaný predmet vlastníctva neprávom zadržuje. Bez preukázania vlastníckeho práva nie je daná aktívna legitímácia žalobcu domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha. Vlastnícke žaloby uvedené v ustanovení § 126 Občianskeho zákonníka sú hmotnoprávnym inštitútom, na základe ktorého sa realizuje subjektívny nárok vlastníka na ochranu jeho vlastníctva. Súčasne ide o relatívne právo vlastníka na vydanie neprávom zadržovaného predmetu vlastníctva, resp. právo voči rušiteľovi tohto práva. Jednou zo základných foriem vlastníckej žaloby uvedených v ustanovení § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka je žaloba na vydanie (actio reivindicatio), ktorá má charakter žaloby na plnenie (§ 137 písm. a) Civilného sporového poriadku). Zmyslom tejto žaloby je dosiahnuť faktický výkon vlastníckeho práva k predmetu vlastníctva, t. j. aby vlastník mohol s predmetom vlastníctva nielen právne, ale aj fakticky disponovať (aby ho mal vo svojej moci). Z toho dôvodu sa môže vlastník, v danom prípade žalobca ako právnická osoba, domáhať žalobou na vydanie predmetu vlastníctva od toho, kto mu ho neprávom zadržáva. Vydanie môže byť tiež realizované formou vypratania. Medzi žalujúcim vlastníkom a žalovaným v prípade, že je reivindikačná žaloba uplatnená dôvodne, existuje hmotnoprávny relatívny vzťah, ktorého obsahom je predovšetkým povinnosť vydať predmet vlastníctva a právo žalobcu vydanie požadovať. Pokiaľ ide o maloletých žalovaných, tí majú právne postavenie blízkych osôb ako to má na mysli ust. § 116 Občianskeho zákonníka. Žalované 5/, 6/ žijú výlučne so žalovaným 1/. Ide o spolužitie vyznačujúce sa spoločným bývaním. Keďže žalovaný 1/ ako ich zákonný zástupca (otec) nepreukázal, že aktuálne má právny titul na užívanie predmetných nehnuteľností, ktoré užíva bez súhlasu ich vlastníka - žalobcu, pričom žalované 5/, 6/ s ním tieto nehnuteľnosti spoločne obývajú, užívajú ich - nemajú ani ony právny titul na užívanie predmetných nehnuteľností. Žalovaný 4/ chodí žalovaného 1/ len navštevovať. Avšak vstup do nehnuteľností žalovaným 1/ protiprávne užívaným, je nedovolený. Ak sa teda žalovaný 4/ v dotknutých nehnuteľnostiach zdržiava, hoc iba na návšteve, nemá na vstup do nich právny dôvod a je povinný cestou svojho zákonného zástupcu (matky) sa takéhoto konania zdržať (non facere). Čiže ide o subjektívne práva žalobcu na dare, facere, omittere, patí a súčasne ide o záväzky/povinnosti žalovaného mimo právnych úkonov. Inak povedané - medzi takéto nepeňažné povinnosti patrí niečo dať, resp. vydať, dodať, či vypratať(dare), niečo vykonať (facere), niečoho sa zdržať (omittere alebo non facere) alebo niečo strpieť (patí) a oprávnenie veriteľa požadovať od dlžníka splnenie týchto povinností. Maloletý žalovaný 4/ má 14 a pol roka a jeho návštevy u otca alebo starého otca sa môžu odohrávať i mimo protiprávne užívaných nehnuteľností (športové, kultúrne, vzdelávacie zariadenia - podľa jeho koníčkov a záujmov), čiže účelu jeho návštev možno dosiahnuť aj inak. Mal. žalovaný 4/ cez svoju zákonnú zástupkyňu však nekonal tak, aby sa vyhol možnému sporu alebo aby ukončil už začatý spor a súdu neostalo iné ako žalobe o vypratanie i voči nemu vyhovieť. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 4/, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobu voči nemu zamietnuť. Odvolanie odôvodnil tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že v konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz, že akýmkoľvek spôsobom udržiava kontakt a styk so žalovaným 1/, že ho chodí navštevovať, a že sa vôbec zdržiava v nehnuteľnosti, vypratania ktorej sa žalobca domáha. Na základe uzatvorenej rodičovskej dohody medzi jeho matkou a žalovaným 1/, schválenej rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12.11.2008, sp.zn. 12C/95/2008, bol zverený do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal platiť výživné a bol upravený styk, ktorý sa spočiatku realizoval, ale už dlhšiu dobu sa nerealizuje a otec o neho záujem nejaví a výživné neplatí. Ani zo strany žalobcu nebol predložený žiaden dôkaz, že by z jeho strany bola nehnuteľnosť užívaná, pričom faktické užívanie nehnuteľnosti nie je možné zamieňať s hypotézou možného využívania nehnuteľnosti, ani väzbou na osobu blízku.

4. K odvolaniu žalovaného 4/ sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu sa pridržiaval svojich písomných a ústnych podaní. Dôvody uvádzané v odvolaní považoval za nepreukázané a irelevantné. Pokiaľ by odvolateľ nebol zahrnutý do okruhu žalovaných, budúci výkon súdneho rozhodnutia by mohol byť zmarený, resp. sťažený. Súd prvej inštancie zohľadnil právny stav a závery Krajského súdu v Trnave uvedené v zrušujúcom uznesení zo dňa 11.11.2019, č.k. 11Co/243/2018-326.

5. Odvolateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch obsiahnutých v jeho odvolaní. Poukázal na nesprávny procesný postup prvoinštančného súdu, ktorý bol vytknutý i odvolacím súdom, a teda ním uvádzané skutočnosti nemožno považovať za novoty v zmysle § 366 CSP.

6. Žalobca vo vyjadrení žiadal súd o zabezpečenie dôkazu, na akej adrese a od akého dátumu má žalovaný 4/ evidovaný trvalý pobyt. Taktiež navrhol vykonať obhliadku nehnuteľnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, oznámením miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu (§ 219 ods. 3 CSP), v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 4/ je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11C/22/2012 je žaloba o vypratanie nehnuteľností. Rozsudkom zo dňa 29. januára 2018, č.k. 11C/22/2012-223 súd prvej inštancie žalovaným 1/ až 6/ uložil, aby do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku vypratali nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v obci J., zapísané v katastri nehnuteľností, vedeným Okresným úradom Dunajská Streda, Katastrálny odbor, na LV č. XX, pre okres Dunajská Streda, obec J. a katastrálne územie J., a to: pozemky parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape: parc. č. 77 - záhrady o výmere 1290 m², parc. č. 80/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2126 m², parc. č. 80/2 - záhrady o výmere 4500 m², parc. č. 80/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², parc. č. 80/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 429 m², parc. č. 80/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m² a stavby: rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku parc. č. 80/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², garáž so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. č. 80/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 429 m² a hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. č. 80/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m². O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovaným 1/ až 6/ priznal právo na plnú náhradu trov konania.

9. Na základe v zákonnej lehote podaných odvolaní zo strany žalovaných 1/, 4/, 5/ a 6/ odvolací súd uznesením zo dňa 11. novembra 2019, č.k. 11Co/243/2018-326 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch uloženia povinnosti vypratať nehnuteľnosti žalovaným 1/, 4/, 5/ a 6/, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nemá všetky náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, keď z neho najmä nie je zrejmé, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, a problematickým je i právne posúdenie veci vykonané súdom prvej inštancie. Odvolací súd dal za pravdu žalovanému 4/ zastúpenému zákonnou zástupkyňou - matkou, že nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému 4/, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Súd prvej inštancie všetky vyjadrenia, poučenia a predvolania určené žalovanému 4/ doručoval žalovanému 1/ ako otcovi žalovaného 4/, keď mal vedomosť o tom, že zákonným zástupcom maloletého žalovaného 4/ je jeho matka J. J.. Súčasne súd poukázal i na ďalšie procesné pochybenia súdu prvej inštancie.

10. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovaným 1/, 4/, 5/ a 6/ uložil, aby do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku vypratali nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v obci J., zapísané v katastri nehnuteľností, vedeným Okresným úradom Dunajská Streda, Katastrálny odbor, na LV č. XX, pre okres Dunajská Streda, obec J. a katastrálne územie J., a to: pozemky parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape: parc. č. 77 - záhrady o výmere 1290 m², parc. č. 80/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 2126 m², parc. č. 80/2 - záhrady o výmere 4500 m², parc. č. 80/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², parc. č. 80/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 429 m², parc. č. 80/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 97 m² a stavby: rodinný dom so súpisným číslom XX, postavený na pozemku parc. č. 80/7 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², garáž so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. č. 80/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 429 m² a hospodárska budova so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parc. č. 80/9 - zastavané plochy

a nádvoria o výmere 97 m². O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovaným 1/ až 6/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu súdu prvej inštancie a rozsudku v časti výroku II., teda uloženia povinnosti vypratať nehnuteľnosti žalovanému 4/ a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 4/.

12. Vindikačnou žalobou sa vlastník domáha vydania veci od osoby, ktorá má túto vec u seba. V prípade nehnuteľnej veci má vlastník v rozsahu ust. § 124 ods. 1 Občianskeho zákonníka možnosť žalovať vypratanie nehnuteľnosti. Predpokladom úspechu v merite veci je preukázanie, že žalobca je vlastníkom predmetu sporu, t.j. veci, ktorá je predmetom rei vindikacio (aktívna legitímácia, preukázanie, že nehnuteľnosť užíva tretia osoba/tretie osoby), pričom táto osoba/osoby bude/budú v konaní označená/označené ako pasívne legitimovaná/pasívne legitimované a súčasne preukázané, že táto osoba/osoby označené v žalobe ako pasívne legitimované užívajú vec neoprávnene.

13. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca preukázal, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností, vypratania ktorých sa domáha, nakoľko ako vlastník je zapísaný v katastri nehnuteľností a v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/120/2011 bola zamietnutá žaloba žalovaného 1/ o určenie neplatnosti dražby, na základe ktorej sa stal žalobca vlastníkom predmetných nehnuteľností, a to rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 05.05.2015, č.k. 5C/120/2011-377, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.03.2017, č.k. 10Co/619/2015-459, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený.

14. Žaloba o vypratanie nehnuteľností má smerovať voči osobám, ktoré predmetné nehnuteľnosti neoprávnene užívajú, pričom rozhodným je faktické užívanie predmetných nehnuteľností a nie to, či uvedené osoby sú tam prihlásené k trvalému, prípadne k prechodnému pobytu, keď z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky vyplýva, že prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k nehnuteľnosti, a ani k jej vlastníkovi, a má len evidenčný charakter.

15. Z rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12. novembra 2008, č.k. 12C/95/2008-37 vyplýva, že žalovaný 4/ (maloletý J. J.) bol zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke J. J., ktorá je oprávnená a povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok, súčasne bola upravená vyživovacia povinnosť otca (žalovaného 1/) a jeho styk s maloletým.

16. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

17. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý určuje, kto je nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti v konkrétnom prípade. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný, ak je nositeľom uplatneného práva a žalovaný je pasívne vecne legitimovaný, keď má skutočne povinnosť, ktorej splnenia sa na ňom žalobca domáha, alebo ktorá má byť určená. Predpokladom úspechu vindikačnej žaloby je preukázanie, že žalobca je vlastníkom predmetu sporu, t.j. veci, ktorá je predmetom rei vindikacio (aktívna legitímácia, preukázanie, že nehnuteľnosť užíva tretia osoba/tretie osoby), pričom táto osoba/osoby bude/budú v konaní označená/označené ako pasívne legitimovaná/pasívne legitimované a súčasne preukázané, že táto osoba/osoby označené v žalobe ako pasívne legitimované užívajú vec neoprávnene (pasívna legitímácia).

18. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca preukázal aktívnu legitímáciu v spore, avšak vo vzťahu k žalovanému 4/ nepreukázal pasívnu legitímáciu, keď neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovaný 4/ užíva predmetné nehnuteľnosti (v čom je samozrejme zahrnuté, že by ich užíval neoprávnene). Ako

odvolací súd uviedol v bode 15. odôvodnenia, žalovaný 4/ (maloletý J. J.) bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12. novembra 2008, č.k. 12C/95/2008-37 zverený na čas po rozvede do osobnej starostlivosti matke J. J., ktorá je oprávnená a povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok, súčasne bola upravená vyživovacia povinnosť otca (žalovaného 1/) a jeho styk s maloletým. Zo strany žalobcu neboli produkované žiadne dôkazy preukazujúce, že by žalovaný 4/ predmetné nehnuteľnosti užíval, pričom za ich užívanie by nebolo možné považovať pokiaľ by sa v predmetných nehnuteľnostiach zdržiaval počas realizácie styku so žalovaným 1/, pretože by sa jednalo len o návštevy a je bez právneho významu, že žalovaný 1/ a žalovaný 4/ sú blízkymi osobami. Rovnako je bez právneho významu, dokedy mal žalovaný 4/ na predmetných nehnuteľnostiach evidovaný trvalý pobyt s prihliadnutím na závery obsiahnuté v bode 14. toho odôvodnenia.

19. Pokiaľ žalobca v odvolacom konaní navrhol zabezpečiť dôkaz na akej adrese a od akého dátumu má žalovaný 4/ evidovaný trvalý pobyt, ako aj vykonanie obhliadky nehnuteľností, odvolací súd poukazuje na to, že ide o novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d) CSP, pričom tieto prostriedky procesného útoku nemožno v odvolacom konaní uplatniť, pretože mohli byť zo strany žalobcu uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

20. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu strán, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol.

22. O nároku na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného i odvolacích konaní) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalovanému 4/ priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).